

**PARLEMENTAIRE ASSEMBLEE
VAN DE
RAAD VAN EUROPA**

—

BELGISCHE DELEGATIE

—

**Verslag van het eerste gedeelte van de Gewone zitting van
de Parlementaire Assemblée van de Raad van Europa
Straatsburg, 27 - 31 januari 2014**

Op de dagorde van de zitting stonden volgende verslagen:

- Het weigeren van straffeloosheid voor de moordenaars van Sergueï Magnitski (Resolutie 1966 en aanbeveling 2031)
- Evaluatie van het partnerschap voor democratie betreffende de Palestijnse Nationale Raad (Resolutie 1969)
- Een strategie voor de preventie van racisme en onverdraagzaamheid in Europa (Resolutie 1967 en aanbeveling 2032)
- Bestrijding van racisme bij de politie (Resolutie 1968)
- Internet en politiek: de gevolgen van de nieuwe informatie- en communicatietechnologieën op de democratie (Resolutie 1970 en aanbeveling 2033)
- Syrische vluchtelingen: hoe kan de internationale hulp georganiseerd worden? (Resolutie 1971)
- Ervoor zorgen dat migranten een verrijking vormen voor de Europese ontvangstsamenlevingen (Resolutie 1972)
- Integratietesten: hulp of hinderpaal voor de integratie? (Resolutie 1973 en aanbeveling 2034)
- De werking van de democratische instellingen in Oekraïne (Resolutie 1974 en aanbeveling 2035)
- Meer inspanningen in de strijd tegen ongelijkheden: de bijdrage van Europa tot de vooruitgang van de Milleniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDO) (Resolutie 1975)
- Klimaatverandering: een kader voor een wereldakkoord in 2015 (Resolutie 1976)
- Energiediversificatie als fundamentele bijdrage voor duurzame ontwikkeling (Resolutie 1977)
- Herziening van het Europees Verdrag over grensoverschrijdende televisie (Resolutie 1978 en aanbeveling 2036)
- De verplichting van internationale organisaties om verantwoording af te leggen voor hun daden in geval van mensenrechtenschendingen (Resolutie 1979 en aanbeveling 2037)

* * * * *

Belgische delegatie bij de Assemblee:

Vertegenwoordigers

De h. Daniel Bacquelaine (MR)
De h. Armand De Decker (MR)
De h. Patrick De Groote (N-VA)
De h. Roel Deseyn (CD&V)
Mevr. Daphné Dumery (N-VA), Ondervoorzitster
De h. Olivier Henry (PS)
De h. Philippe Mahoux (PS), Voorzitter

Plaatsvervangers

De h. Ph. Blanchart (PS)
Mevr. Cindy Franssen (CD&V)
Mevr. Fatma Pehlivan (sp.a)
Mevr. Fatiha Saïdi (PS)
De h. Dirk Van der Maelen (sp.a)
Mevr. Kristien Van Vaerenbergh (N-VA)
Mevr. Sabine Vermeulen (N-VA)

* * * * *

Tijdens de zitting hebben volgende personen de Assemblee toegesproken:

- De h. Sebastian Kurz, minister van Buitenlandse zaken van Oostenrijk, Voorzitter van het Ministercomité
- De h. Thorbjørn Jagland, Secretaris-Generaal van de Raad van Europa
- De h. Martin Schultz, Voorzitter van het Europees Parlement
- De h. Nils Muižnieks, Mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa
- De h. Werner Faymann, Bondskanselier van Oostenrijk

* * * * *

Verkiezing van de Voorzitter en de Ondervoorzitters van de Assemblee

Bij de opening van de winterzitting werd de Luxemburgse Anne Brasseur (ALDE) verkozen tot Voorzitster van de Assemblee voor een mandaat van een jaar (één maal vernieuwbaar). Zij haalde het van Robert Walter (Verenigd-Koninkrijk, EDG) met een absolute meerderheid in de eerste stemronde (165 stemmen tegen 125). Als opvolgster van de h. Jean-Claude Mignon wordt mevr. Anne Brasseur de 27e Voorzitster van de Assemblee sinds 1949 en de tweede vrouw in die functie.

De Assemblee heeft ook haar 20 Ondervoorzitters verkozen. Voor België werd senator Philippe Mahoux herverkozen voor een periode van een jaar.

* * * * *

Het weigeren van straffeloosheid voor de moordenaars van Sergueï Magnitski (Resolutie 1966 en aanbeveling 2031)

De Assemblee is geschokt door het overlijden van de Russische jurist Sergueï Magnitski op 16 november 2009 in Moskou tijdens zijn voorlopige hechtenis en door het feit dat er nog niemand van de verantwoordelijken bestraft werd.

De h. Sergueï Magnitski, boekhouder-fiscalist, voerde een onderzoek naar een grootschalige fraude ten nadele van de Russische belastingoverheden. Hij verbleef ongeveer een jaar in voorlopige hechtenis, waar zijn gevangenisomstandigheden alsmaar zwaarder werden, terwijl zijn gezondheidstoestand steeds verder achteruit ging. De avond van zijn dood werd hij herhaaldelijk geslagen met een gummiknuppel.

In haar resolutie dringt de Assemblee bij de bevoegde Russische overheden aan op een grondig onderzoek naar de omstandigheden en de context van de dood van de h. Magnitski, alsook naar de eventuele strafrechtelijke verantwoordelijkheid van alle betrokken ambtenaren.

In haar aanbeveling richt de Assemblee zich tot de regeringen van de Raad van Europa met de vraag tot meer internationale samenwerking voor het onderzoek naar de bestemming van de fondsen die voortkwamen uit de frauduleuze fiscale terugbetalingen die de h. Magnitski aangeklaagd had. Zij dienen er ook op toe te zien dat Rusland ter zake volledig meewerkt.

Voor de Assemblee mogen intelligente straffen tegen de personen die betrokken zijn bij de dood van Sergueï Magnitski, zoals een visumverbod en het bevriezen van bankrekeningen, slechts in laatste instantie worden toegepast, indien de Russische overheden niet met een afdoend antwoord over de brug komen.

* * * * *

Evaluatie van het partnerschap voor democratie betreffende de Palestijnse Nationale Raad (Resolutie 1969)

Ruim twee jaar na de toekenning door de Assemblee van het statuut van Partner voor de Democratie aan de Palestijnse Nationale Raad (PNR), maakt de Assemblee voor de eerste keer de balans op, waarbij zij tevreden is met de inspanningen van de PNR om zijn politieke verbintenissen na te leven, ondanks alle moeilijkheden en hindernissen die te maken hebben met de bezetting van een groot deel van de Palestijnse gebieden door Israël.

In haar resolutie betreurt de Assemblee evenwel de verdeeldheid tussen de Palestijnse overheden en de feitelijke leiders van Gaza, die geleid heeft tot een mislukking op het vlak van de vorming van een regering van nationale eenheid in Palestina, waardoor het niet mogelijk was data vast te leggen voor het houden van wetgevende en presidentiële verkiezingen.

De Assemblee stelt vast dat het moratorium op de doodstraf - hetgeen een verbintenis van de PNR was bij het afsluiten van het partnerschap - niet nageleefd werd in Gaza. Zij richt dan ook een dringende oproep tot de PNR om de doodstraf in het Palestijnse strafrecht af te schaffen.

Daarnaast erkent de Assemblee wel de inspanningen die geleverd werden voor de bestrijding van corruptie en illegale wapenhandel, alsook voor de bevordering van de deelname van vrouwen aan het politieke en het openbare leven.

Als conclusie is de Assemblee tevreden met de geleverde inspanningen en spoort zij de leden van de Palestijnse delegatie van het Partnerschap voor Democratie aan om het hervormingsproces te bespoedigen. Zij zal nauwlettend de uitvoering van de politieke hervorming in Palestina blijven volgen, waarbij zij de PNR haar bijstand zal blijven verlenen. Binnen twee jaar zal het partnerschap opnieuw geëvalueerd worden.

* * * * *

Gezamenlijk debat

Een strategie voor de preventie van racisme en onverdraagzaamheid in Europa (Resolutie 1967 en aanbeveling 2032)

De Assemblee is ten eerste verontrust door de heropflakking van racisme, haat en onverdraagzaamheid in Europa, waarvan de uitingsvormen alsmaar toenemen en verergeren. De gevolgen van de economische crisis op het sociale weefsel en het falen van de regeringen om een beleid uit te werken op het vlak van sociale cohesie, migratie en inclusie van Roma hebben bijgedragen tot die stijging, hetgeen nog uitvergroot wordt door het toenemende gebruik van internet en sociale media.

Vermits racisme, haat en intolerantie in strijd zijn met de fundamentele waarden van de Raad van Europa, is de Assemblee van mening dat er dringend nood is aan een strategische aanpak ter zake in plaats van een aanpak geval per geval. De dringendheid blijkt duidelijk uit het feit dat de gevolgen niet alleen de betrokken individuen raken: de fenomenen veroorzaken bovendien breuklijnen binnen de bevolkingsgroepen in de samenleving en ondermijnen nog verder het vertrouwen in de overheid, de rechtsstaat en de democratie.

Volgens de Assemblee veronderstelt een strategische aanpak van racisme, haat en onverdraagzaamheid de uitwerking of versterking van een nationaal juridisch kader met een ruime draagwijdte, samen met verhoogde inspanningen voor een efficiënte toepassing ervan. De Raad van Europa zou zijn voortrekkersrol ter zake moeten opnemen, waarbij de nadruk wordt gelegd op preventie, sensibilisering en opvoeding tot mensenrechten en waarbij gebruik gemaakt wordt van internet en sociale media om een breed publiek te bereiken.

Bestrijding van racisme bij de politie (Resolutie 1968)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat geen enkele laag van de samenleving gespaard blijft van racisme en dat de politie daar geen uitzondering op vormt. Racisme blijkt uit gedragingen en houdingen van de politieagenten, uit hun interactie met de bevolking of met andere ambtenaren. Het blijkt ook uit de regels en reglementering die de politie toepast, wat ook institutioneel racisme genoemd wordt.

De erkenning van het bestaan van een probleem is de eerste pas naar de oplossing ervan is. De Assemblee spoort alle Lidstaten dan ook aan om de situatie in hun respectievelijke land te onderzoeken, waarbij zij de moed moeten hebben om het bestaan van racisme binnen hun politiediensten te erkennen en de nodige maatregelen te nemen om die te bestrijden.

De Assemblee stelt de Europese regeringen een aantal maatregelen voor om racistische discriminatie te voorkomen en racistische profilering te verbieden.

Zo moeten de Lidstaten de van kracht zijnde wetgeving en politiepraktijken herbekijken om bepalingen met een racistische connotatie op te sporen en aan te passen. De Lidstaten moeten ook werk maken van onafhankelijke klachtenmechanismen die ervoor zorgen dat racistische misdrijven die politieagenten zouden begaan onmiddellijk onderzocht en op gepaste wijze bestraft worden om straffeloosheid tegen te gaan en het vertrouwen in de politie te vrijwaren.

* * * * *

Internet en politiek: de gevolgen van de nieuwe informatie- en communicatietechnologieën op de democratie (Resolutie 1970 en aanbeveling 2033)

De Assemblee stelt vast dat de ontwikkeling van internet verregaande gevolgen heeft op het vlak van de uitoefening van fundamentele rechten binnen de opbouw van onze democratische samenlevingen, zoals het recht op informatie, de vrijheid van meningsuitdrukking, vergadering en vereniging, alsook de bescherming van het privéleven.

De Assemblee onderstreept het strategische belang van die technologieën voor de democratie. Zij meent dat de politieke instellingen, en meer bepaald de parlementen, meer gebruik moeten maken van de nieuwe informatie- en communicatietechnologieën om de transparantie van het beslissingsproces en de dialoog met de burgers te verbeteren.

Tezelfdertijd waarschuwt de Assemblee voor het feit dat internet een verhoogd risico op allerlei misbruiken inhoudt hetgeen de mensenrechten, de rechtsstaat en de democratie in gevaar kan brengen. Er moet vermeden worden dat internet een zone rechteloosheid wordt.

De Assemblee stelt daarom een reeks maatregelen voor zoals de uitwerking van een coherente reglementering en de aanzet tot zelfregulering inzake de verantwoordelijkheid van grote internetoperatoren. Verder spoort zij het Ministercomité aan om zonder verder verwijl werk te maken van een witboek van de Raad van Europa over “De democratie, politiek en internet”, dat een belangrijke bijdrage van de Raad van Europa zou moeten vormen tot de werkzaamheden die op globaal niveau op het vlak van *internet governance* gevoerd worden.

* * * * *

Syrische vluchtelingen: hoe kan de internationale hulp georganiseerd worden? (Resolutie 1971)

Tegenover de alarmerende situatie van de Syrische vluchtelingen - meer dan 3 miljoen eind 2013 volgens het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties - vraagt de Assemblee de Lidstaten en de waarnemers van de Raad van Europa om blijk te geven van vrijgevigheid en solidariteit bij de opvang van Syrische vluchtelingen op hun grondgebied, waarbij een evenwichtige verdeling tussen de landen wordt voorgesteld. Zij vraagt ook alle noodzakelijke maatregelen te nemen om hen levensnoodzakelijke bestaansmiddelen te verschaffen, zoals voedsel, drinkbaar water, kleding en degelijke huisvesting.

In haar resolutie drukt de Assemblee haar dankbaarheid uit aan het adres van de overheden van Turkije, Jordanië, Libanon en Irak voor de opvang van een groot aantal Syrische vluchtelingen. Zij dankt ook de Lidstaten van de Raad van Europa die aanvaard hebben vluchtelingen op te vangen om de druk op de buurlanden van Syrië te verlichten. Zij betreurt evenwel dat Lidstaten geen algemeen beleid inzake Syrische vluchtelingen uitgewerkt hebben en dat zij veelal de Syrische asielaanvragen op individuele basis blijven behandelen.

De Assemblee is vooral verontrust door de situatie van vrouwen en kinderen in bepaalde vluchtelingenkampen, waarbij zij erop wijst dat kinderen problemen hebben voor de toegang tot onderwijs en dat vele vrouwen het slachtoffer zijn van seksueel en gendergerelateerd geweld, zoals verkrachtingen, gedwongen huwelijken en prostitutie.

* * * * *

Gezamenlijk debat:

Ervoor zorgen dat migranten een verrijking vormen voor de Europese ontvangstsamenlevingen (Resolutie 1972)

De Assemblee is bezorgd over het feit dat migranten al te vaak worden afgeschilderd als een last voor de overheidsfinanciën en een bedreiging voor de economische welvaart en sociale cohesie van de ontvangstsamenlevingen. Die visie wordt nog uitvergroot door de economische crisis en de vele besparingsmaatregelen.

De Assemblee wijst op het belang om een objectief beeld te geven van de voordelen die migranten bieden aan de Lidstaten. Zo vullen migranten op economisch vlak het tekort aan arbeidskrachten op en doen zij vaak slecht betaald en gevaarlijk werk dat vele nationale inwoners weigeren te doen. Migrantinnen bieden ook oplossingen voor bepaalde demografische problemen waarmee Europa te maken heeft, zoals de bevolkingsafname, vooral van de actieve bevolking, en de vergrijzing. Bovendien vormen zij een bron van culturele verrijking en dialoog door kunst, film, literatuur,...

Daarom nodigt de Assemblee de Lidstaten van de Raad van Europa uit om de strijd aan te gaan tegen de gangbare ideeën inzake migranten, meer bepaald de ideeën die door bepaalde politieke verantwoordelijken en media verspreid worden. Zij worden aangespoord om de integratie van migranten te bekijken als een tweerichtingsproces, om zo de voordelen die migranten kunnen bieden te optimaliseren. Zij worden ook aangespoord om rekening te houden met de noden van de markt in hun tewerkstellingsbeleid voor migranten en om er rekening mee te houden dat bepaalde vormen van migratie (zoals de kandidaten voor gezinshereniging) niet op dezelfde manier behandeld mogen worden als andere migratievormen.

Integratietesten: hulp of hinderpaal voor de integratie? (Resolutie 1973 en aanbeveling 2034)

De Assemblee vertrekt van de vaststelling dat steeds meer Lidstaten van de Raad van Europa integratietesten voor migranten hebben ingevoerd, die veelal gebaseerd zijn op de kennis van de taal van het ontvangstland, maar soms ook op vragen in verband met “burgerschap” die de geschiedenis, politieke instellingen, de samenleving en democratische waarden betreffen.

Bij het beroep dat op die testen gedaan wordt, wijst de Assemblee op twee punten die zij zorgwekkend vindt. Het eerste gaat erom te weten of de testen de integratie bevorderen of juist het omgekeerde effect bewerkstelligen. Het tweede is te weten of zij gebruikt worden als een integratiemaatregel dan wel als een mechanisme voor het beheer van migranten om het aantal migranten dat in het betrokken land binnenkomt of er blijft te beperken.

De Lidstaten van de Raad van Europa worden dan ook verzocht om hun aanpak inzake integratietesten te herbekijken door de doeltreffendheid ervan te evalueren op lange termijn, namelijk als een middel ter bevordering van leefbare en toegankelijke integratiemaatregelen. Zo moeten de Lidstaten erop toezien dat de testen gebaseerd zijn op toegankelijke taalkundige bekwaamheid, dat er financiële steun voorzien wordt om de testen af te leggen en om voorbereidende cursussen te volgen. Verder moeten zij ervoor zorgen dat er alternatieven voor de testen worden uitgewerkt worden, om rekening te houden met het feit dat niet iedereen over dezelfde taalkundige bekwaamheden of noden beschikt.

* * * * *

De werking van de democratische instellingen in Oekraïne (Resolutie 1974 en aanbeveling 2035)

De Assemblee geeft uiting aan haar grote ongerustheid betreffende de politieke crisis die in Oekraïne is losgebroken na de onverwachte aankondiging door de overheid van het land om de ondertekening van de samenwerkingsovereenkomst met de Europese Unie op te schorten. Zij veroordeelt met klem de escalatie van geweld, die reeds ten minste vijf dodelijke slachtoffers maakte.

In haar resolutie roept de Assemblee de politie en de betogers op om af te zien van geweld. Zij drukt erop dat het buitensporig gebruik van geweld door de politie en de andere aantijgingen van mensenrechtenschendingen onderzocht moeten worden en dat de verantwoordelijken voor het gerecht moeten gedaagd worden.

De Assemblee meent dat de intrekking van de “anti-betogingswetten” en het ontslag van de regering een eerste stap zijn in de richting van een vreedzame regeling van de politieke crisis. Die handelingen bieden interessante mogelijkheden voor de twee partijen en moeten nu gevolgd worden door nieuwe concrete maatregelen om de crisis op democratische wijze te regelen.

Zij nodigt de overheden van Oekraïne uit om open onderhandelingen aan te gaan met de oppositie en om een ruime consensus te zoeken met betrekking tot de geopolitieke richting en de verdere democratische ontwikkeling van het land.

De Assemblee beslist om nu nog geen gebruik te maken van de mogelijkheid om het stemrecht van de Oekraïense delegatie op te schorten. Indien de zware schendingen van de mensenrechten blijven aanhouden, zou zij evenwel dergelijke sancties kunnen overwegen tijdens haar volgende plenaire zitting in april.

* * * * *

Meer inspanningen in de strijd tegen ongelijkheden: de bijdrage van Europa inzake de vooruitgang van de Milleniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDO) (Resolutie 1975)

Minder dan twee jaar voor de deadline van de verwezenlijking van de Milleniumdoelstellingen voor ontwikkeling (MDO), is het nu al duidelijk dat bepaalde doelstellingen niet bereikt zullen worden. Er moeten nog veel problemen geregeld worden: het hoge aantal kinder- en moedersterften in de armste gebieden, het onvoldoende aantal kinderen dat toegang heeft tot basisonderwijs, het hoge aantal personen voor wie de toegang tot basisgezondheidsdiensten niet gewaarborgd is, ...

Volgens de Assemblee ligt de toegevoegde waarde van Europa ter zake in haar ervaring en voortrekkersrol met betrekking tot bepaalde essentiële kwesties die de internationale gemeenschap nog niet voldoende geregeld heeft, zoals de blijvende ongelijkheid tussen mannen en vrouwen, de hoge cijfers inzake geweld ten opzichte van vrouwen en kinderen, het gebrek aan degelijke werkomstandigheden in vele regio's van de wereld en de aanhoudende verslechtering van ons natuurlijk leefmilieu.

De Assemblee roept daarom de Lidstaten op om hun inspanningen in het huidige kader van de Milleniumdoelstellingen op te drijven. Europa moet het goed bestuur en de democratische instellingen bevorderen, waarbij het de belangrijkste hindernissen voor een meer evenwichtige ontwikkeling op wereldvlak dient weg te werken. Europa moet een resoluut standpunt innemen en haar stem laten horen in het ontwikkelingsproces op wereldniveau, vooral op het moment van de uitwerking van de volgende serie doelstellingen na 2015.

* * * * *

Klimaatverandering: een kader voor een wereldakkoord in 2015 (Resolutie 1976)

De klimaatverandering is een van de grootste bedreigingen voor onze samenleving. Als fenomeen dat grotendeels te wijten is aan menselijke activiteiten, bedreigt het meer en meer de menselijke vestigingen en natuurlijke woongebieden, alsook de economische stabiliteit, de natuurlijke rijkdommen voor ontwikkeling en op termijn zelfs mensenlevens.

Het Protocol van Kyoto, dat de eerste doelstellingen inzake uitstootvermindering voor industrielanden vastlegde, werd verlengd voor een tweede periode gaande van 2013 tot 2020.

De meeste grote economieën, en vooral de grootste vervuilers, hebben evenwel nog geen enkele formele verbintenis onderschreven.

Om de klimaatverandering aan te pakken, richt de Assemblee een oproep tot de landen om tegen 2015 een globaal internationaal en ambitieus akkoord uit te werken.

Volgens de Assemblee zou dat akkoord gericht moeten zijn op:

- de vermindering van de broeikasuitstoot met ten minste 20% tegen 2030 en met ten minste 50% tegen 2050 in verhouding tot de cijfers van 1990;
- de uitwerking van internationale regels en mechanismen voor de uitwisseling van uitstootrechten;
- de bijstand aan ontwikkelingslanden om hun aanpassing aan de klimaatverandering te vergemakkelijken.

De Assemblee drukt er tevens op dat elk akkoord de oprichting zou moeten inhouden van een internationaal organisme dat elk jaar rekening moet afleggen inzake de geboekte vooruitgang.

* * * * *

Energiediversificatie als fundamentele bijdrage voor duurzame ontwikkeling (Resolutie 1977)

Schone, zekere en voor iedereen toegankelijke energie is de sleutel voor duurzame ontwikkeling en levenskwaliteit. Europa zit in een overgang naar een meer evenwichtig ontwikkelingsmodel dat meer rekening houdt met de capaciteiten van onze planeet. Om dat doel te bereiken moeten alle actoren, overheid, ondernemingen en verbruikers, bijdragen tot de optimalisatie van energieproductie, -distributie en -verbruik.

De Assemblee is ervan overtuigd dat de Europese samenleving het energieverbruik moet loskoppelen van de economische en demografische groei en dat zij de energiebehoeften moeten matigen door meer energetische efficiëntie. Er moet meer gebruik gemaakt worden van de meest schone en overvloedig aanwezige energiebronnen, meer bepaald van hernieuwbare bronnen.

De Assemblee meent dat er daadkrachtige maatregelen moeten worden genomen ter bescherming van de volksgezondheid en het leefmilieu bij de ontginning van leisteenuolie en -gas. Er is meer onderzoek nodig naar schonere alternatieven voor hydraulische fracturatie. Bovendien is er nood aan een strikter veiligheidsbeleid en oplossingen op lange termijn voor het beheer van kernafval. Tot slot stelt de Assemblee voor om actie te voeren om de energiearmoede weg te werken, de belasting, marktreglementering en netwerkcoördinatie te verbeteren, en om goede praktijken te bevorderen op het vlak van energietechnologieën.

* * * * *

Herziening van het Europees Verdrag over grensoverschrijdende televisie (Resolutie 1978 en aanbeveling 2036)

De Assemblee herinnert eraan dat het Europees Verdrag over grensoverschrijdende televisie - het eerste multilateraal verdrag dat de vrije uitzending waarborgde van programma's over de grenzen heen - reeds dateert van 24 jaar geleden. Het werd initieel uitgewerkt om minimumnormen voor de programmatie en de reclame vast te leggen, maar het Verdrag is ondertussen voorbijgestreefd wegens de technologische vooruitgang. In de Lidstaten van de Europese Unie werd het bovendien vervangen door een aantal richtlijnen van de Europese Unie, die met de vooruitgang meegaan en hetzelfde doel nastreven.

De Assemblee doet opmerken dat het Verdrag slecht één maal herzien werd, namelijk in 2002, en dat de werkzaamheden inzake een tweede wijzigingsprotocol in 2011 stopgezet werden, omdat de Europese Unie vond dat zij de enige bevoegde instantie ter zake was. Nochtans zijn er op de 33 Lidstaten van de Raad van Europa die het verdrag geratificeerd hebben, dertien landen die geen lid zijn van de Europese Unie. De huidige situatie belet die Lidstaten om te beschikken over een geactualiseerd juridisch instrument in een medialandschap dat voortdurend in ontwikkeling is, hetgeen aanleiding kan geven tot conflicten tussen de normen.

De Assemblee meent dat de oplossing bestaat in een herziening en modernisering van het Verdrag van de Raad van Europa, dat rekening zou houden met de meest recente technologische normen. De Europese Unie van haar kant zou de onderhandelingen met de Raad van Europa ter zake moeten hernemen, om te komen tot een echt Paneuropees juridisch kader voor de kwesties met betrekking tot de mediavrijheid.

* * * * *

De verplichting van internationale organisaties om verantwoording af te leggen voor hun daden in geval van mensenrechtenschendingen (Resolutie 1979 en aanbeveling 2037)

De Assemblee erkent dat internationale organisaties onderworpen zijn aan de bepalingen inzake mensenrechten die vastgelegd zijn in het internationale recht. Zij onderstreept dat het belangrijk is erop toe te zien dat zij geen mensenrechtenschendingen begaan en dat zij verantwoording afleggen voor elk geval van schending.

De Assemblee is tevreden met de oprichting van een aantal ad hoc-mechanismen voor de bescherming van de mensenrechten die tot doel hebben na te gaan of de internationale organisaties hun verplichtingen inzake mensenrechten naleven en desgevallend schadevergoeding verschuldigd zijn. Zij is evenwel verontrust door de absolute gerechtelijke immuniteit waarvan internationale organisaties vaak genieten overeenkomstig het interne of internationale recht.

De Assemblee stelt daarom een aantal oplossingen voor ter versterking van de verplichting van internationale organisaties om verantwoording voor hun daden af te leggen in geval van mensenrechtenschendingen. Zo wordt voorgesteld dat de Lidstaten verantwoordelijk gesteld worden voor de rol die zij spelen binnen de internationale organisaties en wanneer zij hen helpen hun beslissingen toe te passen. Er wordt ook voorgesteld om hun immuniteit te beperken indien die niet van essentieel belang is voor de goede werking van de organisatie en om dwingende controlemechanismen uit te werken voor de internationale organisaties.

* * * * *